

D U N A K E S Z I J É Z U S S Z Í V E T E M P L O M

ÖRÖMHÍR LEVÉL

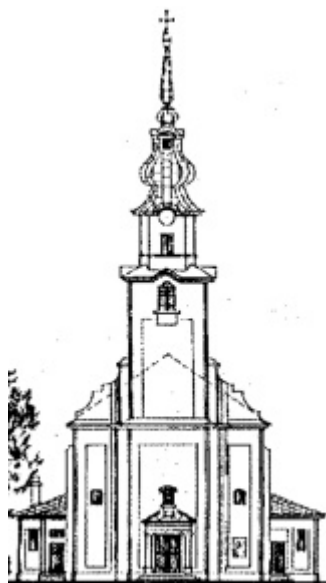
2015 Július

Dunakeszi Gyártelep Plébánia

X. Évfolyam 7. szám
2015.07.03.

A hónap liturgikus eseményei:

- 2. csütörtök: SZÚZ MÁRIA LÁTOGATÁSA ERZSÉBETNÉL
- 3. péntek: SZENT TAMÁS APOSTOL
- 5. vasárnap: ÉVKÖZI 14. VASÁRNAP
- 11. szombat: SZENT BENEDEK, Európa fővédőszentje
- 12. vasárnap: ÉVKÖZI 15. VASÁRNAP
- 15. szerda: SZENT BONAVENTURA
- 18. szombat: SZENT HEDVIG
- 19. vasárnap: ÉVKÖZI 16. VASÁRNAP
- 22. szerda: SZENT MÁRIA MAGDOLNA
- 23. csütörtök: SZENT BRIGITTA, Európa társvédőszentje
- 24. péntek: ÁRPÁDHÁZI SZENT KINGA
- 25. szombat: SZENT JAKAB APOSTOL
- 26. vasárnap: ÉVKÖZI 17. VASÁRNAP
- 29. szerda: SZENT MÁRTA, Mária és Lázár, az Úr vendégl.
- 31. péntek: LOYOLAI SZENT IGNÁC

A júliusi tartalomból:

- I maszándékok a hónapban (2. oldal)
- Gondolatok az örök kárhozatról - Barsi Balázs válaszol (2. oldal)
- A hónap szentje - Szent Tamás apostol (3. oldal)
- Egyházmegyei és hazai lelelkizésközpont programajánló (5. oldal)
- Jézus Szíve Olvasóklub: 2 könyvet ajánlunk (6. oldal)
- Gyereksarok - gyerekszám rovat - és bibliai kvízzjáték (6-7. oldal)
- Közösségi hirdetések a plébániánkhöz kötődően (8. oldal)

Imszándékok a hónapban

- Az üldözött keresztényekért az Ő hitbéli és akaratbéli megerősödésükért és kitartásukért az üldöztetésekben.

- A Mécses börtönpasztorációs szeretszolgálat munkájáért.

- A jobb élet reményében nyugatra tartó embertársaink boldogulásáért - beilleszkedésükért és befogadásukért.

Imszándékot el lehet juttatni e-amilben
az: somogyi.lev@gmail.com címre írva, vagy a sekrestyében hagyott levélben is S. Leventének címezve.

Az így begyűjtött imakéréseket, az aktuálisan megjelenő következő hírlevélbe kerülnek és ott lesznek olvashatóak, hogy aztán imádkozhassunk értük.

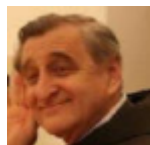
Szerkesztőség

Az örök kárhozatról - Barsi Balázs atya válaszol

Az ember "előretékintő" természete miatt, a prédikációkban sokszor a menyorságról és az oda eljutásról hallunk inspiráló elmélkedéseket, és a pokolra jutásról kevesebbet. Az alábbiakban ez utóbbi témáról esik szó röviden Barsi Balázs tolmácsolásában:

Kérdés:

Miért van az, hogy valaki, aki a földi életben bűnt követ el, örök kárhozattal fizet érte? Hogyan egyeztethető ez össze Isten szeretetével?

Barsi Balázs atya válasza:

Egyetlen bűn sincs, amiért Isten kárhozattal büntetne. Le kell számolni azzal a középkori elképzeléssel, hogy Isten kétfajta örökkévalóságot teremtett: a jóknak a mennyországot, ahol minden szép és jó, a rosszaknak pedig a poklot, ami egy nagy kínzókamra, s mi egy életen át rettegetünk amiatt, hogy vajon melyikbe is fogunk kerülni.

A megkeresztelt ember predesztinálva van az üdvösségre, de reális választása ennek az üdvösségnek a tudatos elutasítása, eljátszása. Isten nem teremtett poklot; az a szabad akaratú rendelkező teremtmény: az angyal és az ember szabad választása, az Isten nélküli élet folytatása egy örökkévalóságon át. A kárhozattal a bűnben való

tudatos és szándékos megmaradás, vagyis a bűnbánat teljes hiánya. És mivel nem tudjuk, hogy akár élete utolsó perceiben valaki megbánta-e a bűneit vagy sem, az Egyház senkiről sem állítja, hogy elkárhozott (ellenben a szentekről kijelenti, hogy biztosan üdvözültek.)

Ebben a földi életben – látszólag – ellehetünk Isten nélkül: testi-szellemi funkcióink, ösztönvilágunk, akaratunk, értelmünk és érzelmeink működnek az Isten-kérdés kikapcsolásával is (más kérdés, hogy milyen szinten!), eszünk-iszunk, nőszülünk és férjhez megyünk, mint Noé napjaiban. Az örök életben azonban ez nem megy tovább, mert a túlvilág nem folytatása a földi életnek. Az a túlvilág, ami ennek a földi életnek lenne a folytatása, félelmetes és elviselhetetlen lenne, maga a pokol. (Sokan így képzelik a mennyországot, és ezért nem is kérnek belőle.) A menny minőségileg más, mint a földi fizikai-biológiai-pszichológiai élet, tökéletesen más dimenzió, mely a keresztséggel már itt a földön kezdetét veszi lelkünkben. Isten maga a túlvilágunk, mert annyira szeret minket, hogy önmagát jelölte ki az emberi élet céljául. Ez a mennyországot lényege, s ha valaki ezt elutasítja itt a földön, az nem is részesülhet benne földi élete után.

(forrás: barsibalazs.hu)

A hónap szentje: Szent Tamás apostol - Július 3.

Az egyház július hónapban több mint tíz szent életű férfi és nő példáját mutatja fel a számunkra, hogy mertíthessünk odaadásukból, láttatva Istenbe vetett bizalmukat, botladozásaikból történő szabadulásukat, mely egyedül Istenben, és Istennel együttműködve tudott megtörénni.

Az Úr hasonlóképpen ezen pélás életű testvéreinkhez, rajtunk és bennünk is folyamatosan munkálkodik, hogy mi is szentekké válhassunk. És ha most azt gondoljuk, hogy belőlünk nem lehet "akár nagy" szent, akkor tulajdonképpen Isten mindenhatóságát kérdőjelezzük meg. Mert semmivel sem vagyunk kevesebbek vagy többek a hónap szentjeinél gyarlóságok és gyengeségek vonatkozásában, sem silányabbak sem kételkedőbbek sem szerethetlenebbek másoknál. A hónap első szentje akit az egyház megünnepel Szent Tamás apostol, az ő példája legyen számunkra erőforrás Isten irgalasságába és hűségébe, hiszen Krisztus Ő érte is, ahogy értünk is - a 21 században élő emberért is - meghalt.

Mint az első idők sok szentjéről, Tamásról is csak néhány vonást őrzött meg számunkra a hagyomány. Alakja úgy áll előttünk, mintha valami régi festmény volna: ha a festő nem írta volna föl a nevét, vagy nem festett volna rá egy szalagot, amiről leolvasható a kiléte, nem tudnánk megállapítani, kit ábrázol, annyira általánosak a vonások. Bizonyos mértékig így van ez minden szent esetében, aminek az az oka, hogy nem annyira a személyük a fontos, mint inkább az, amit az életük mutat nekünk, s amit az Egyház a szentté avatásukkal és az ünnepükkel elének akar állítani.

Tamásról nem tudunk sokat. Egyike volt azoknak, akik akkor is hűségesen kitarottak Mesterük mellett, amikor a nagy tömegek már kezdtek visszahúzódní, mert a nép vezetőinek ellenséges magatartása

egyre nyilvánvalóbbá vált, s ebből következtetni lehetett arra, mi lesz Jézus sorsa. Jézus meghívta apostolnak, így Jézus legszorosabb baráti köréhez tartozott -- egyike volt a tizenkettőnek, akiket Jézus arra szemelt ki, hogy Izrael tizenkét törzsét képviseljék, s akik már Istennek új népe, a jövődő Egyház voltak. Az apostolok listájában Tamás neve Alfeus fia, Jakab (Mk 3,18), Máté (Mt 10,3; Lk 6,15), illetőleg Fülöp (ApCsel 1,13) mellett szerepel. Az első három evangélistánál tehát, akik egyébként nem is akartak a tanítványokról beszámolni, nincs állandó helye az apostolok listájában.

Jóval nagyobb szerepe van Tamás alakjának János evangéliumában. Szent János megörökítette azokat a vonásokat, amelyek ezt az apostolt minden nemzedék számára, akiknek nem volt módja a Krisztussal való személyes találkozásra, annyira rokonszenvesé, szimpatikusá teszik: Tamás a nem egykönnyen hívó, a töprengő, a kételkedő ember.

Tamás azokkal a szavaival, amelyekkel felszólította a többi apostolt: „Menjünk mi is, haljunk meg vele együtt!” -- bár a küszöbön álló események miatt egy kissé lemondóan --, megjelölte a maga útját és egyáltalán a tanítvány útját: a keresztre feszített Krisztus követését. Innen érthető, hogy egy apokrif irat, a Tamás- akták -- amely arról tudósít, hogy csodálatos eredményeket ért el az evangélium hirdetésében, egészen a távoli Indiáig -- Jézus rokonát látja benne, aki külsőre is, sorában is a legjobban hasonlít hozzá.

Szinte azt hihetjük, hogy János Tamással mindnyájunk „ősmintáját” iktatta az evangéliumba. Neki köszönhetjük Krisztusnak azokat a szavait, amelyeket nem szívesen nélkülöznénk; azokat a szavakat, amelyek közvetlenül neki s nekünk is szólnak.

És miként ő, mi sem válhatunk úgy szentté, hogy legyőzzük -- mi magunk! -- a hitetlenségünket, hanem csak úgy, hogy Krisztus az ő mindenható szavával és kegyelmével úrrá válik

hitetlenségünkön: „Higgyetek Istenben, és bennem is higgyetek. Atyám házában sok hely van, ha nem így volna, megmondtam volna nektek. Azért megyek el, hogy helyet készítsek nektek. Ha aztán elmegyek, és helyet készítek nektek, újra eljövök és magammal viszlek benneteket, hogy ti is ott legyetek, ahol én vagyok. Hisz ismeritek oda az utat, ahova megyek" (Jn 14,1--4). Így beszélt az Úr a tanítványaihoz. És Tamás vajon nem mindnyájunk nevében beszélt, amikor bátorságot vett, és megfogalmazta kételyeinket, és feltárta szívünk sötétségét? Ahogy neki, úgy nekünk is ezt mondja feleletül Krisztus: „Én vagyok az út, az igazság és az élet!" (Jn 14,6). Tamás általa vált szentté, hogy hittel fogadta Krisztus szavát.

János evangéliuma végén még egyszer szerepelteti Tamást. Egy egész perikópát szentel neki, amely az eredetileg 20 fejezetből álló evangéliumnak mintegy a csúcspontja és a záróakkordja volt: „A tizenkettő közül az egyik, Tamás, vagy melléknevén Didimus, nem volt velük, amikor megjelent nekik Jézus. A tanítványok elmondták: "Láttuk az Urat! De ő kételkedett: Hacsak nem látom kezén a szegek nyomát, és oldalába nem teszem a kezem, nem hiszem!" Nyolc nap múlva ismét együtt voltak a tanítványok, és Tamás is ott volt velük. Ekkor újra megjelent Jézus, bár az ajtó zárva volt. Belépett, és köszöntötte őket: "Békesség nektek!" Aztán Tamáshoz fordult: "Nyújtsd ki a kezedet, és tedd oldalamba. S ne légy hitetlen, hanem hívő." Tamás felkiáltott: "Én Uram, én Istenem!" Jézus csak annyit mondott: "Hittél, mert láttál. Boldogok, akik nem látnak, mégis hisznek!"

(Jn 20,24--29).

Tamás ismét kételkedik: „Ha csak nem látom!" És újra azt mondja neki az Úr, hogy higgyen. És most ünnepélyes hitvallást tesz: „Én Uram, én Istenem!" Ennek ellenére nem marad el Jézus szemrehányása: „Hittél, mert láttál." Igen, az Újszövetség nem szépíti a dolgokat: Péter tagadása, a tanítványok gyáva megfutamodása a szenvedés éjszakáján és Tamás kétkedése -- ez mind benne van. Mégpedig a mi számunkra, a mi okulásunkra van benne, ahogy a szenteket is azért emeli oltárra az Egyház, hogy nekünk mutasson velük példát. A Tamásnak tett szemrehányás nekünk is szól: Hittél, mert láttál. De mit kezdjenek azok, akik majd ezután élnek, így eleve nem láthatnak, csak arra lesznek utalva, amiről ti, a tanítványok tanúságot tesztek? Nem, te nem azért vagy boldog Tamás, mert láttál. Azért vagy boldog, azért vagy szent, mert hittél! Mert boldogok, akik nem látnak, mégis hisznek.

A Jeromos-féle martirológium július 3-án emlékezik meg Tamás testének Edesszába való átviteléről. Rómában a 9. században december 21-re tették az ünnepét. 1969-ben annak érdekében, hogy a decemberi ünneplés ne törje meg Advent utolsó hetét, visszahelyezték július 3- ra.

A 2. századból való apokrif irat, a Tamás-akták arról tudósít, hogy az apostol Indiában hirdette az evangéliumot. Előadásmódjában sok a legendás elem és az allegória. Az mégis hitelt érdemlően kirajzolódik belőle, hogy Tamás különösen hű volt az Úrtól kapott küldetés teljesítésében: „Hirdessétek az evangéliumot egészen a föld végső határáig!"

Forrás: www.katolikus.hu

Mindenható Istenünk, kérünk, add, hogy örömmel üljük meg Szent Tamás apostol ünnepét, és benne közbenjáróra találva, a hit által életünk legyen Fiadban, Jézus Krisztusban, akit ő Urának vallott.

Egyházi programok és lelkigyakorlatok a környéken

Mater Salvatoris Lelkigyakorlatos Ház programja: (Cím: 2100 Gödöllő-Mária-besnyő, Kapucinusok tere 3. Telefon: 28/420-176, 28/510-740 E-mail: mater-sal@invitel.hu)

2015. július 13-17. (hétfő vacsorától-péntek ebédig) Gyógyító lelkigyakorlat fiatalok számára (18-35 év közötti korosztály) Vezeti: Margaritha nővér Kedvezményben részesülnek: 2015. május

31. jelentkezők és befizetők.

Lelkes napok 2015.07.05 - 06.11 ifjúsági tábor 15-25 év közötti fiataloknak a Magyar Katolikus Karizmatikus Megújulás ifi tábora. A tábor helyszíne: Zichy kastély, Vajta. További info:

<http://www.lelkesnapok.hu/>

Jézus Szíve Olvasó Klub - hírlevelünk könyv és film ajánló rovata

A nyár egyik legmelegebb hónapjára júliusra egy lelket felfrisítő könyvet szeretnénk ajánlani: Beszéljessünk Istennek. Laudetur Kiadó, 2015.

A Vereb István által szerkesztett kötetben egyházi személyek fogalmazták meg, hogy

mi az imádság.

Olvashatjuk a könyvben szent szerzetesek lélekemelő esdekléseit, elmélyedhetünk a különböző alkalmakra íródott könyörgésekben, de gyönyörködhetünk a Szentírás legszebb imáiban is.

A kötet imanaptárt is tartalmaz és válogatást azok vallomásaiból, akiknek fohásza meghallgatásra talált az Úrnál.

Imádság a Földünkért

Magasságbeli Úr,
aki jelen vagy a világmindenségben
és a legkisebb teremtményedben,
Aki körülveszed gyengédséggel
mindazt, ami létezik,
öntsd belénk szereteted erejét,
hogy gondjainkba vegyük
az életet és a szépséget.

Tölts el békével,
hogy fivérként és nővérként éljünk,
anélkül, hogy ártanánk bárkinek is.

Szegények Atyja,
segíts minket megmenteni az
elhagyottakat

és az elfeledetteket itt a földön,
akik oly értékesek a szemeidnek.

Gyógyítsd életünket,
hogy védelmezzük ezt a földet,

és ne raboljuk ki,
hogy szépséget vessünk,
ne pedig nyugtalanságot és rombolást.

Érintsd meg azok szívét,
akik csak előnyöket keresnek,
a szegények és a föld kárára.

Taníts, hogy felfedezzük minden dolog
értékét és csodálkozással tudjuk
felismerni, hogy

mélységesen egyek vagyunk
minden teremtményeddel

a végtelen világosság felé vezető utunkon.

Köszönjük, hogy mindennap velünk vagy,
tarts meg minket kérünk mindennap,

támogass bennünket harcainkban
az igazságosságért, szeretetért és békéért.

Ferenc pápa

Az almafa története

Réges-régen állt egy hatalmas almafa egy házikó kertjében. A kisfiú, aki itt élt a szüleivel, minden nap kijött, hogy játszhaszon alatta, körbe-körbe szaladgált, felmászott rá, letépett egy almát róla, megette és lefeküdt a fa árnyékában pihenni. Nagyon szerette ezt a fát, szeretett vele játszani. Telt-múlt az idő, a kisfiú felcseperedett. Többé már nem rohanguált, nem játszott a fa körül, nem mászott fel rá. Egy napon a fiú visszatért a fához és látta, hogy az szomorú.

- Gyere és játssz velem! – kérte őt a fa.

- Nem vagyok én már gyerek, nem játszok már a fák alatt. – válaszolta. Szükségem van játékokra, hogy a gyerekeim tudjanak mivel játszani. Ehhez pénzre van szükségem, hogy megvehessem őket.

- Sajnálom, de pénzem az nincs. Viszont leszedheted az almáimat és eladhatod őket a piacon. Így szerezhetsz pénzt a játékokra. A fiú nagyon izgatott lett. Felkapkodta a földről a gyümölcsöket, leszedte az ágakról is mind. A fa boldog volt, hogy segíthetett neki, viszont a fiút nagyon sokáig nem látta ezután. Elszomorodott. Egy kis idő elteltével a fiú visszatért hozzá.

- Gyere, játssz velem! – kérlelte a fa.

- Nincs időm rá. Mennem kell dolgozni, hogy eltartsam a családom. Szükségünk van egy házra. Tudsz nekem segíteni?

- Sajnálom, de nekem nincs házam. De, ha úgy gondolsz, vágd le az ágaimat és építsd fel a házad belőle. – próbált segíteni neki.

A fiú így is tett. Levágta a fa összes ágát, hazavitte és felépítette a saját házikóját. Az almafa nagyon boldog volt, hogy segíthetett a fiúnak, és, hogy boldognak látta őt. Telt múlt az idő és megint csak magányos maradt. A fiú nem látogatta őt.

Egy meleg nyári napon aztán, a férfi visszatért. A fa borzasztóan el volt ragadtatva, és örült neki, hogy újra láthatja őt.

- Gyere és játssz velem! – kérlelte.

- Öreg vagyok már én a játékhoz. Hajókázn szeretnék már a családommal, nyugodtan pihenni velük és kikapcsolódn. Tudsz nekem adni hajót? – kérdezte.

- Használd a vastagabb ágaimat, készíts belőle hajót magadnak. El tudsz hajózn bárhová majd, boldog lehetsz.

Így is tett a férfi. Levágta a fa vastagabb ágait is és elkészítette a saját hajóját. Nagyon hosszú útra indult, kikapcsolódn a családjával.

Végül, amikor a fához visszatért a férfi, több év elteltével:

- Sajnálom fiam. Nincs már semmim a számodra. Nincsenek almáim. – mondta.

- Semmi baj. Nincsenek már fogaim, amivel meg tudnám őket rágni. – reagált a férfi.

- Nincsenek már ágaim, hogy fel tudj rám mászni.

- Túl öreg lennék én már ahhoz!

- Tényleg nem tudok semmit adni neked fiú, csak a törzsem maradt meg. – mondta könnyezve a fa.

- Nincs is többre most szükségem, csak egy helyre, ahol lepihenhetek. Elfáradtam a hosszú évek során. – mondta a férfi.

- Tökéletes! Az öreg törzsem a legjobb hely, ahhoz, hogy lepihenj az árnyékában. Gyere és ülj ide mellém. – ezzel a férfi leült. A fa boldog volt, és immáron örömeiben könnyezett.

Ez a történet mindenkinek szól. A fa jelképezi a szüleinket. Amikor fiatalok vagyunk, szeretünk velük játszani. Amikor felnövünk, elhagyjuk őket, csak akkor látogatjuk meg, megyünk „haza” hozzájuk, amikor szükségünk van rájuk, vagy amikor bajban vagyunk. Nem számít, mi történik, a szüleink örökké velünk lesznek, mindent megadnak nekünk, amit tudnak, hogy boldogak lehessünk!

Lehet, úgy gondolod, hogy a fiú kegyetlen a fával, de így viselkedünk mi a szüleinkkel. Nem értékeljük azokat a dolgokat, amiket tesznek értünk, (sorszor) csak akkor, amikor már túl késő!

mekkora szeretetet adnak nekünk ők, addig, amíg nem leszünk mi magunk is szülők!

Forrás:

<http://havannacsoport.hu/index.php/ujszoevetseg-toertenetek-gyerekeknek/9-blog/1028-az-almafa-tortenete>

Tanulság: Kezeljük a szüleinket szerető gondoskodással! Nem tudhatjuk, hogy

Bibliai kvízzjáték gyerekeknek - Tudod-e...?

Próbáljátok válaszolni a Biblia segítségével a következő két kérdésre! Hogy helyesen választatok-e, azt ellenőrizhettek a 8. oldalon.)

örömhírt a környék városaiba és falvaira. Hányasával küldi őket?

1. Márk evangéliumban olvasható, hogy Jézus elküldi tanítványait, hogy vigyék az

2. Mit kér Jézus a tanítványoktól, mit ne vigyenek magukkal? Nevez meg legalább két dolgot!

Ima szülőkért - gyerekek részére

Anyám, én még gyermek vagyok,
Nem szólok úgy, mint a nagyok.
A szavakat nem keresem,
De azért fogadd kedvesen.
Áldd meg az édesanyámat,
Ki gondoz és értem fárad,
Nem alszik és meg sem pihen.
Hallgatja, hogy ver a szíem.

Apámat is áldd meg Atyám,
Ki dolgozik, keres reám.
Karját, lelkét erősítsd meg,
Legyen kemény szíve, meleg.
Nem találok a szavakat,
Jobban tudod Atyám, magad,
Tudod, hogy én mit gondolok:
Áldd meg, hogy legyenek boldogok.
Ámen.

Állandó egyházközösségi hirdetmények

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
7:30	7:30	7:30	7:30	7:30	7:30	7:30
			18:00		18:00	9:30
						18:00

Szentségimádás:

Minden első vasárnap a ½ 10-es szentmise után az esti szent miséig.

Fogadóórak:

Hétköznapokon 09:00-12:00-ig; hétfőn, szerdán és csütörtökön 16:00-18:00-ig az új plébánián.

Minden hónap 13-án 16:30 órától FATIMAI IMAÓRÁT tartunk.

Károly atya a 06-30-2944-898 és 06-27-351-676-os telefonszámon érhető el.

Egyházközségi Felhívások és Hirdetmények

Kedves Testvérek! - **HIRDETMÉNY**

Plébániánkon a templom alagsorban lévő urnafülkék megvásárolhatók.

Ennek előnyei:

- a hamvak fölött naponta szentmisét mondunk,
- könnyen megközelíthetők,
- nem igényelnek gondozást,
- nincs kijelölve használati idő, vétel után költségmentes.

Kétszemélyes urnafülke bekerülési ára 150 ezer Ft., családi fülke ára: 250 ezer Ft.

Ezen bevételeket a templom felújítására fordítjuk.

Templomunk felújítására felajánlott anyagi támogatást a plébánia **10700653-44089904-51100005** számú bankszámlára kérjük átutalni.

Adományaitak előre megköszönve:

*Szádoczy Károly
plébános.*

Kedves Testvérek!

Templomunk külső falazatai és tetőzete lassan elkészül. A templom felújítását biztosító hosszú évek alatt összegyűjtött pénzügyi források apadnak viszont az elmúlt hónapban megkezdett téglajegyek árúsítása szépen halad. Kérjük azért közösségünk távoli tagjait is, hogy adományaikkal, vagy önkéntes szolgálattal, ha lehet továbbra is támogassák a felújítást.

Szerkesztőség - S.L.

Kedves Testvérek!

Akik szeretnének imacsoportba vagy kis-közösségbe járni azok számára szeretnénk lehetőséget biztosítani a csatlakozásra. Örömmel segítünk mindenkinek megtalálni a számára legmegfelelőbb 6-12 fős csoportot. Jelenkezni lehet Vágner Mihálynál telefonon (30-378-1123) vagy e-mailben: vagner.mihaly@vaciegyhazmegye.hu

Plébánia

Bibliai kvízzáték megoldása: 1. Kettesével. 2. táskát, kenyeret, pénzt, két köntöst se csak egyett. Mk 6,7-13

Felelős kiadó: Dunakeszi Jézus Szíve Plébánia – Szádoczy Károly plébános atya
Felelős szerkesztő: Vagner Mihály (06-30-378-1123, vagner.mihaly@vaciegyhazmegye.hu)
Kiadvány szerkesztő: Somogyi Levente (06-30-386-9898, somogyi.lev@gmail.com)
Plébániánk honlapja: www.dunakeszi-jezusszive.vaciegyhazmegye.hu
Plébánia e-mail címe: dkjsz@vaciegyhazmegye.hu
A borítón látható homlokzati elemről készült fényképet Bolyky Miklós készítette